

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף צה עמוד א

- א] אלו דינים הנוהגים בפסח ראשון נוהגים אף בפסח שני ?
- ב] מה ההוא אמינא שמצוה שלא על גופו נוהגת בפסח שני, ומנין שאינה נוהגת למסקנה ?
- ג] לאיסי בן יהודה, מה מלמד "ועצם לא ישברו בו", והרי איסור שבירת עצם כבר נלמד מ"יעשו אותו" ?
- ד] האם שוחטים פסח שני על היחיד, ומנין ?
- ה] איזה לאו שניתק לעשה נוהג בפסח ראשון, והאם הוא נוהג גם בפסח שני ?

- א] מצוות שבגופו: נוהגות. כגון סדר עבודותיו, נאכל צלי, איסור אכילת נא ושבירת עצם. מצוה שעל גופו: נוהגת. כגון אכילת מצה ומרור, שנאמר "על מצות ומרורים יאכלוהו". מצוה שלא על גופו: אינה נוהגת. כגון השבתת שאור, ואיסור בל יראה ובל ימצא.
- ב] הוה אמינא: שיתרבה בפרט וכלל. "על מצות ומרורים יאכלוהו" פרט, "ככל חוקת הפסח יעשו אותו" כלל. והכלל מוסיף על הפרט לרבות את הכל. מסקנה: לחכמים, "ועצם לא ישברו בו" מלמד שרק מצוה שבגופו נוהגת בפסח שני. לאיסי בן יהודה: "יעשו אותו", אותו משמע לרבות מצוות שבגופו בלבד.
- ג] שאסור לשבור עצם שיש בו מוח, ואין עשה של אכילת פסח דוחה לאו של שבירת עצם.
- ד] לחכמים, צריך לחזר אחר טמא נוסף ולא ישחט יחידי, שנאמר "יעשו" בלשון רבים.
- ה] ראשון: 1. "לא ישאירו ממנו עד בקר", ניתק לעשה "הנותר באש תשרופו".
2. "בבית אחד יאכל לא תוציא" ניתק לעשה, שמחזיר את הבשר לבית ואוכלו. [אך יש שאוסר לאוכלו משום "בשר בשדה טריפה", כיון שיצא ממחיצתו].
3. בל יראה ובל ימצא. שחמץ הנראה במועד ניתק לעשה של "תשביתו".
- שני: הלאווים של נותר ושל "לא תוציא ממנו" נוהגים, כיון שהם מצוות שבגופו. בל יראה אינו נוהג, ושוחטים פסח שני על החמץ, כיון שאינו מצוה שבגופו.